

Roko Banana: «Admetem les nostres contradiccions, alhora que denunciem com de podrit està tot»

Entrevistem la banda banyolina, que avui presenta el segon àlbum d'estudi titulat 'El Veïnat'

Roko Banana

Roko Banana explora nous camins. Després de l'àlbum debut, *Madness and Coffee* (autoeditat, 2018), que els va donar a conèixer al panorama musical català, la banda banyolina estrena avui el seu nou treball explorant nous horitzons. A *El veïnat* (autoeditat, 2021), el trio -format per Mak Dzinovic (guitarra i veu), Àlex Abad (bateria i veu) i Edu Rodríguez (baix i veu)- es desmarca d'aquell so del rock més clàssic per explorar nous estils més agressius i estructures menys habituals. Grups com **Lysistrata**, **All Them Witches**, **L'Hereu Escampa** i **Yawning Man** han inspirat la banda per escriure i gravar aquestes set cançons que veuen avui la llum. Per conèixer-les més de prop, en parlem amb Edu Rodríguez, baixista de la banda.

Heu canviat l'anglès del vostre primer àlbum pel català en aquest. A què es deu?

Bàsicament, al fet que ens resulta molt més natural escriure i cantar en català. Vam començar a fer-ho en anglès perquè en Mak (qui cantava en la majoria de les cançons) estava acostumat a fer-ho d'aquesta manera, perquè era la música que escoltava, però ara hem vist que ens mola molt més en català. Que som de Banyoles, no pas de Bristol! [Riu]

L'existencialisme plana en moltes de les cançons d'"El veïnat". És un dels eixos centrals del treball?

És possible, tot i que no d'una manera intencionada. Quan ens posem a fer cançons ens centrem sobretot en la part musical i, *a posteriori*, hi afegim les lletres, que quasi sense voler-ho sempre acaben donant voltes als mateixos temes: qüestions socials, estats d'ànim, ser feliç o l'absurditat de les coses.

Són "La meva festa" i "Fang" la mirada positiva i negativa, respectivament, d'aquest existencialisme?

Les dues cançons parlen sobre com de malament funcionen les coses. Però el missatge de "La meva festa" és que encara que el vaixell s'enfonsi, hi ha motius per fer festa. Té un punt d'ironia. Nosaltres mateixos, tot i transmetre aquesta visió pessimista de les coses, som molt de la broma, ens encanta la festa, els riures i estar amb els col·legues i riure'ns de nosaltres mateixos. La gent massa dramàtica és avorrida. En canvi, "Fang" és una crítica molt més crua de la realitat, més literal i sense filtres.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=HeIPuDLRIlw>

Tot plegat frega una mica també el nihilisme...

Vist en perspectiva, podria ser. Ara bé, en cap cas no ens volem tirar al "rotllo" filosòfic o quedar com *snoobs*, al contrari. Som plens de contradiccions i incoherències. Som conscients de com de malament funcionen les coses al nostre voltant i ens encanta criticar-les, però a la vegada admetem que, per mandra o egoisme, no farem res per canviar-les. El disc va una mica d'això, d'admetre aquestes coses alhora que denunciem com de podrit està tot.

Les lletres i l'idioma no són l'única cosa que canvia en aquest àlbum, per això, també aposteu per una sonoritat molt més dura i agressiva. Com ha estat aquesta evolució estilística? Ha estat buscada o ha anat sorgint amb el procés creatiu?

S'ha produït d'una forma força natural. Segurament els temes del primer àlbum responen a patrons de rock més clàssics, que és el que havia de ser aleshores perquè era el que escoltàvem en aquella època: bandes tipus **Red Hot Chilli Peppers, The Strokes, Queens of the Stone Age...** Alhora, també perquè quan comences és més fàcil imitar aquest tipus de rock. Ha estat necessari passar-hi per arribar on som ara. És un procés de canvi continu: assaig i error. El que ens agrada és experimentar. Ens passem hores investigant estructures típiques del jazz o del hip-hop pel simple fet d'ampliar horitzons i créixer musicalment.

També en l'àmbit de sonoritat, un dels fets que més destaca és l'altíssima saturació que té en molts moments el baix.

La idea era donar molt protagonisme al baix, crear una base sòlida i contundent juntament amb la bateria, que són els instruments que més fan moure el cos i transmeten més energia. Per altra banda, la guitarra queda més lliure, permetent investigar i jugar amb patrons i melodies a les quals no estàvem acostumats. A part de la "tralla" i de tenir molt més clar com volem sonar, el que fem no canvia gaire en sentit pràctic, ja que el disc està gravat com un directe; els tres tocant a la vegada i deixant en evidència molts errors, perquè som humans i ens agrada ser-ho...

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=FWx1dkZu1RU>

El vostre math rock cobra força sobretot quant a les estructures de les cançons, que són poc convencionals. Com les construïu i treballeu?

Aquest nou àlbum sorgeix també per la necessitat de crear quelcom propi, un petit refugi on ens sentim còmodes. La idea era fugir d'allò estàndard i, sobretot, allunyar-nos de la "radiofórmula". Volíem donar-nos espai per ser com som, intentar coses noves, aprendre molt durant el camí i gaudir de les nostres pròpies creacions. La manera com encarem les estructures ara és meravellós, perquè les propostes que plantejem sempre són des d'un punt de vista emocional, oblidant bastant els compassos, harmonies, tempos? Tenim moltes ganes de seguir jugant amb aquesta metodologia, ens hi sentim molt a gust i és pràcticament una teràpia. El cervell agraeix molt no fer sempre les mateixes estructures per a cada cançó: vers, pont, tornada i anar repetint?

Com encareu la presentació del disc en viu? Teniu planificat algun concert a la vista?

Hem estat mirant de trobar una discogràfica o una agència de *booking* pel tema dels concerts i per fer el màxim de difusió de la nostra música. Pel que fa a la presentació del disc l'encarem amb molta il·lusió, però també estem una mica cagats, perquè fa molt de temps que no toquem... Estem mirant de preparar el bolo amb consciència. Pel que fa al so, serà molt més contundent i estem mirant de fer un xou molt més cuidat amb tema llums, i també molt més dinàmic. Tenim el concert de presentació oficial del disc el 24 d'abril a l'Auditori de Banyoles i el 10 d'abril a Capellades. Ja vam fer un concert el 16 de març en el marc de la presentació de la programació de l'Auditori i va anar bé per començar a escalfar motors.